

Ժանի համարիմ անվան նոցա գրել ի թղթի աստ: Ո՞վ է պատճառս սոցա, եւ ոչ հերձուածողքն, զոր վանդատն քո գրեալ կայ. թողցուք զայս, զոր սրբութեան քում յայտնի է:

Վերուսացեալ վարդապետք եւ եպիսկոպոսք եւ քահանայք բազումք, մելիք եւ տանուտերք եւ ժողովուրդք, որ եկեալ էին ի նաւակատիս եկեղեցւոյն. յորժամ կատարեցաք զօրհնութիւնն աղօթիւք սրբութեանդ անուշահոտ խնդաւք, լուցեալ կանթեղօք սրայծառացեալ մոմեղինօք, զարդարեալ կերպասիւք. իրքն յիշխանական էր. ոչ եթէ սակաւ լինէր արտաւսր եւ միսիթարութիւն, զի եթէ նշուլ ճրագի մի սյսպէս է, ապա առաջին բոլոր արեգականց ժամանակն որպէս էր: Վա՛յ մեզ որ այնպիսի փառացն գրկեալ կամք:

Դարձեալ երկրորդում աւուրն զմեզ ի ճաշ կոչեաց ամենեքումք. դեռ եւս խօճայ Ասլանն առ մեզ կայր նամակներովն: Յետ ճաշոյն նամակներն ի մէջ բերինք. Աղտապատու գիւղաքաղաքի աւագերեցն տէր Մովսէսն եկեալ էր ի նաւակատիս եկեղեցւոյն. հրամանք տուինք ընթեռնուլ առաջի յիշխանին, որ պատուիրեալ էիր: Յորժամ ընթեռ-

---

Ցուցակ ձեռագրաց Դատեան Խաչիկ վարդապետի, Բ, էջ 51: Մեսրոպ եպիսկոպոս կ'երեւայ թէ Մովսէսի հակառակորդներէն եղաւ. բայց թէ ինչո՞ւ նաեւ Դաւթի անունը տալ արժանի չէ համարած Մովսէս, ինձ անբացատրելի է. թերեւս բացակայ էր նա: